

DE OPSTANDELING

Anarchistisch Orgaan

VERSCHIJNT ONREGELMATIG

Uw vijand is hij die U wetten oplegd

REVOLUTIE

Redactie en Administratie

Vestingstraat, 227, Berchem (Antwerpen)

De bezitter is een dief, zoo niet : dan de erfgenaam van een dief.

COMMUNISME

VAILLANT'S ONTHOOFDING

Verbeeld u in den nacht van 4de en 5de Februari. Tusschen de dikke muren eener gevangenis ligt een man, omtrent drijendertig jaren oud, op eene bedstede achter zware ijzere traliën, uitgestrekt.

In dienzelfde nacht, terwijl de man zacht rust, onbekommerd met het lot dat hem wacht; vloeien overvloedig de tranen eener moeder, echter ver buiten de gevangenis, over haar zoon..... haar kind des doods.....

Helaas!

Een kind..... zijn dochttertje beweent haar veroordeelden vader

Alles in den kerker is doodstil; hij lange tusschenpoozen schieten bundels stralen licht van uit de lantaarnen der bewakers over het slapende wezen, dat niet vermoed, binnen enkele uren reeds, den laatsten levensader zal worden afgesneden.

Een bevroesden beul wacht reeds. Een moordtuig is men bezig aan 't optimmeren.

De guillotine is geplaatst, en 't nieuwsgierige volk op afstand gedreven.

Een paar (on)gerechtsdienaren begeven zich naar de cel om de nog slapende veroordeelden te wekken en hem bekend te maken, dat zijn laatste uur geslagen is

Hij kleedt zich haastig, terwijl hij zijne denkbeelden vurig verdedigde, in regel uitvalt tegen de huidige samenleving.

Hij is bereid..... de poorten der gevangenis worden geopend en geven doorgang aan een groep in wier midden het slachtoffer recht en moedig opwaarts stapt tot aan de slachtbank, waar hij roept:

Dood aan de kapitalistische samenleving!
Leve de anarchie!

Menige harten kloppen..... De trappen van het schavot worden bestegen, de man legt het hoofd onder het afschuwelijk mes, een bloedstraal..... de moord is volbracht.

De laffe bourgeoisie is gerust (!) gesteld. Zij juicht bij den dood van dezen opstandeling.

De Orde is hersteld..... tot een wreker opdaagt.

O! Wee!..... Wee!..... U!

De Dynamiet-bom

Snel als de bliksem heeft de ontploffing der dynamiet-bom hare reis om de wereld gemaakt

en houdt zich in alle kringen waar zij het onderwerp der gesprekken uitmaakt druk bezig.

Wat vreeselijk tuig is dat toch, welke helsche machienen maakt men daarvan niet en tot wat doeleinde wordt dat alles aangewend?

Ja, zeker is het dynamiet een vreeselijk tuig, doch voor wie?

De arme menschen moeten het niet vreezen en zij vreezen het ook niet; het zijn alleenlijk de rijken, de machthebbers die er buikloop van krijgen. Zijn ze niet door eene geheime vrees bevangen die kapitalisten en regeerders met hunnen aanhang?

Ja zeker, en niet zonder reden zijn zij met schrik geslagen. Zij zijn zoo overtuigd van de slechtheid hunner schelmstukken, zij weten het zoo goed dat ze de werkersgezinnen reeds al te lang hebben doen uithongeren en overheerscht en — de werklieden zeggen met ons dat er een einde moet aan gemaakt worden. Ja, een einde aan de armoede, een einde aan de dwingelandij van regeerders en kapitalisten, en om daaraan een einde te brengen, hebben de anarchisten het dynamiet als middel en de bom tot werpen gekozen.

Maar waarom dan toch zulk eene alles vernielende zelfstandigheid? vragen sommigen; om tot een doel te komen.

Wel; onzen strijd is een strijd van nietbezitters tegen bezitters, armen tegen rijken, onderdrukten tegen onderdrukkers, onderhoorigen tegen wettenmakers.

Wij hebben het dus tegen eene geheele klasse en daarbij eene lange rij sleepdragers die de machthebbers nog een handje helpen. Die klasse is goed voorzien van arsenalen met geweren, kanons, bajonetten, enz., enz., om op het eerste sein elken mogelijken opstand in bloed te smooren.

Wij vragen ons af: wie toch kan of zal daar tegen gaan vechten met een wijwaterkwispel om te slaan en eene spons om meê te werpen? Krankzinnigen zouden dat doen misschien

Nog iets anders.

Let eens op?! Bij het vernemen van iedere ontploffing bijna, weet de geldpers — en voornamelijk in de eerste berichten — te melden dat: er deze of gene arme mensch het leven bij inschoot en de smerige pennenknechten wachten zich wel hunne leugens te herroepen wanneer latere berichten het tegenspreken. Doch wij kennen onze vijanden; ze zijn met leugens doorspekt.

Wij betreuren het zeer wanneer een onschuldige werkmensch en bij toeval onder de *schuldige* offers geraakt, evenals wij de honderden, de duizenden slachtoffers betreuren die dagelijks verongelukken of het leven verliezen aan den arbeid in de koolmijnen, op de zeeën, in de fabrieken en aan de dokken.

Maar dan hoort men de vuile burgerkliek niet, hé!

Zij weten er wel iets van dat de arbeidende klasse, over 't algemeen, de dynamietaanlagen niet afkeurt, integendeel, voor de meeste is het een verheugend verschijnsel en voelen het ras naderen der omwenteling, men begint er reeds aan te denken, zich van wapens te voorzien.

Er worden er wel gevonden welke het niet heel goed vinden al hebben zij geen medelijden voor de rijken, en het is voor dezulken dat de reactionaire bende feiten aanhaald van:

» Och arme!... eene arme vrouw is het slachtoffer geworden van de wandaden der anarchisten.»

En dan is 't maar al te dikwijls — geene arme vrouw — maar eene rijke dame. Maar het is juist omdat ze weten dat de arme voor elkander, in dit geval, instinctmatig noch achting gevoelen, dat ze trachten aan die menschen hunne leugens op te disschen om ons bij hun hatelijk te maken.

Maar wij zullen er voor zorgen in al onze meeningen de waarheid te zeggen. — Valt er 'nen armen mensch tusschen, die er niet bij behoorde, dan zullen het later de ontsnapte rijken wel uitzweeten!

En waarom nu toch al die jammerkreten bourgeoisie?

De eenige ontploffingen met die enkele dooden hebben nog in verre geene gelijkenis aan de folteringen welke de arbeidende klasse van u te verduren heeft gehad.

Zegt ons eens: voor wie is het dat de werkmenschen alles doorstaan hebben? En voor wie lijden zij nog die mannen, vrouwen en kinders?

Het is voor u rijkarden!

Het is om u en de uwe in weelde en genot te laten baden, dat zij arm van aan hunne wieg tot aan het graf uit den bitteren kelk des lijdens drinken

En wanneer nu, arbeiders en vrijheidsgeesten, het lijden en het zien van zooveel lijden zijn moede geworden en opstaan; luidde hunne stem verheffen tegen het heerschende regiem; blijft gij doof schurken? Gij geeft hen lood in plaats van brood, den dood door galg en guillotine in plaats van vrijheid! Dat is uw werk! En wij meenen dus; het recht te nemen, de dynamietbom te vervaardigen om ons tegen het onrecht dat ons en de menigte wordt aangedaan, te wreken.

En overigens, wat zien wij nog?

De dag waarop vier onzer geestverwanten te

Xeres (in Spanje) werden gewurgd braken te gelijk in Bilbao en Barcelona groote opstanden uit, tien duizend mijnwerkers staakten het werk en liepen het land af onder den kreet: » Leve de Sociale Revolutie » men maakte zich meester der bergplaatsen van kruit en dynamiet en deed verscheidene bommen ontploffen.

De bourgeoisie meent door schrikkelijke voorbeelden te stellen de stroom te dempen; doch de uitwerksels zijn in ons voordeel. Het optimiseren der galgen te Chicago heeft niet belet dat de revolutie en het anarchisme steeds voorwaarts schreed, ook niet de afschuwelijke moorden te Xeres, niet de neerschieting van Palas, ook niet de moord welke men op diens wreker zal plegen, niet de hoofdafhouwing van Ravachol, Vaillant en diens opvolger, iets kan baten! Deze maatschappij van « vreugde en genot in de huisgezinnen der rijken; wee en smarten in de ellendige schuilhoeken der armen » moet ten gronde vernietigd worden.

Wat bekommeren de doorzichtige arbeiders zich om het leven? Zij bezitten hier niets en kunnen dus ook niets verliezen, dan hunne armoede, daarom ook kan de revolutie hen niet afschrikken. *Au contraire* zij zoeken naar middelen, naar afdoende middelen, want: de heerschende klasse welke toch naar geen klachten hooren wil moet dan maar voelen. De bommentaal is de eenige verstaanbare voor de regeerende en uitbuitende klik.

Het uitwerksel der « bom » gelijkt veel aan de vulkanische werking in het binnenste der aarde. Wanneer de vuurberg zijn vernielingswerk aankondigt met kleine schokken, hevige stootten om met eene zeestorende statigheid in volle werking te treden hebben de bergbewoners het geraadzaam geacht de gevaarlijke plaats te verlaten om niet door de lavastroom verzwolgen te worden. De schokken hebben hun gewaarschuwd en wakker geschud. De dynamietbom ook, schut de nog slapende wakker en roept hen niet tot de vlucht maar ten strijd! en waarschuwt de burgerij.

De burgersbladen noemen de aanslagen « laffedaden » en onze sociaal-democraten zeggen « het is slechts het werk van eenige krankzinnigen » allen redekavelen om hunne vrees te verbergen.

De rijke heeren en dames vinden het laf en hunne bladen scholden de anarchisten omdat er midderwijl van de lafheid en smeerpotserij der bourgeoisie zou gezwezen en de oogen van hen zouden afgewend worden. — Terwijl de onwetende hunne aandacht op ons vestigen vergeten ze misschien dat ze brood noodig hebben.... ah.... ah.

Het leven is toch zoo zoet... leven zonder iets te doen... onbezorgden kost in overvloed, ge kunt het nergens beter zoeken en dan.... in de lucht moeten springen... 't is te erg!

Maar wij!.. wij vinden het laf zich te mesten van het zweet en bloed van andere menschen die met al hun vlijtig werken in ellende hunne dagen slijten om dan nog ten laatste, niet meer kunnende werken of het niet meer machtig worden, een einde aan hun rampzalig leven brengen of in de straat of op hunnen strooizak den hongerdood sterven.

Wij vinden het laf den hongerigen die een brood neemt om zijn honger en die van vrouw en kinderen te stillen, in de gevangenis te werpen, om de millioenen dieven een eereplaats in de maatschappij te schenken.

Wij vinden het laf de gekroonde en gegalloneerde moordenaars hunne borst met kruisen en linten te versieren en dom andere menschen voor die serpente door WET nog eerbied aftedwingen.

Wij noemen het laf de werklieden te bespotten en te vervolgen — en intusschen hunne dochters verkrachten, onteeren en tot in het slijk verneeren. Smeerlappen godverd.....!

Wij vinden het laf van de menschheid deze samenleving langer staande te houden en — het woordje laf voor diegene welke zich door ellende gedreven zelfmoorden zonder een getal bewuste verdedigers van het bestaande het hart te doorboren.

En de socialisten (de leiders wel te verstaan) gij ook sympathiseerd met de bourgeoisie in dit opzicht van *lafheid* en *krankzinnigheid* gij noemt het laf zich wreken tegen eene maatschappij die ons verdrukt en martelt, liever zich zelfmoorden zooals onlangs een uwer duitsche partijgenooten, niet waar?

En van een anderen kant een lofzang voor het martelaarschap, een roem aan den heldendood dier *krankzinnigen*....

't Zijn toch aardige krankzinnigen, he?..... die voor dat zij hunne daad begaan zoo goed weten wat hen te wachten staat en tot het laatste oogenblik hunne gedachten, de anarchie vurig verdedigen.

Niet waar sociaal-democraten? De anarchisten kunt ge wel van de bommenziekte genezen zonder schavot of gekkenhuis. Maar hoe zoudt ge daaraan beginnen?

Wij zelfs zullen het antwoord geven.

Door het afschaffen van het persoonlijk eigendom en alle regeeringen....

Hola!.... regeeringen, houdt op! De Kamerzetels in gevaar! En in hunne waardigheid van volksvertegenwoordiger of burgemeester hebben wij hen beleedigd. Eene eereplaats op het wereldtooneel en dat nog maar zoo kortelings en 't mag zoo nog lang duren, 't is goed zoo..... Halt..... Oorlog tegen de anarchie, te wapen!

Algemeen stemrecht en de wetgeving aan ons morgen.... en overmorgen?.... Zooveel anarchisten, zooveel galgen!

Maar g'hebt ze nog niet, hoor!

Dood aan de REGEERINGEN van alle kleur zoo roode als blauwe en zwarte.

LEVE DE ANARCHIE!

Oorlogs Fanatisme

Het leger, alhoewel een half gebroken stok, wordt nog door vele aanzien voor een machtigen steunpilaar der kapitalistische en regeerende smetziekte.

Van langzamerhand wordt den geest der landverdedigers echter merkbaar gewijzigd (in de laatste «onlusten» zagen we, dat vele soldaten der binnengeroepen klassen, weigerden de wapenen op te nemen en in het opgestane volk, hunne broeders zusters en lotgenooten te schieten.)

En is het niet billijk dat het leger gewapende werkers gewonnen wordt voor hunne ongewapende makkers die de slavernij en armoede, welke loodzwaar op hunne schouders drukt willen afschudden, en brood en vrijheid eischen voor alle menschen?

Instinktmatig moeten de soldaten toch wel meer

achting gevoelen voor de arbeiders dan voor de rijken.

Daarom ook wordt er gepropagandeerd om het leger langs den kant der opstandelingen te doen overhellen; voor ons is 't thans de hoofdzaak.

Ook tegen deloting is een veldtocht ondernomen men vraagt de afschaffing der trekking omdat het niet rechtvaardig is, dat mag niet blijven duren. De gewapende natie, alleman soldaat! roepen de sociaal-democraten.

Dan zal 't ook beter zijn bij den «troep» voor den armen dompelaar antwoorden de onbezonnen werklieden, die denken dat een koning van betere stof is gemaakt dan een ander sterveling.

Wat zouden wij er bij gewonnen hebben, wanneer het alleman soldatenspel werd in voege gebracht?

Zou het in 't leger beter zijn?

Och, neen.....

Zou de toestand der werkende klassen van aanzien veranderd zijn?

Ook niet.....

Duitschland geeft ons bijna dagelijks droeve gebeurtenissen te lezen van, zelfmoorden en, moordadige mishandelingen door oversten op de lijfslaven gepleegd.

In Zwitserland (de modelinrichting) worden nog werkstakingende arbeiders juit gelijk hier door hunne zonen, op 't bevel der gegalloneerde neergeschoten.

Waarvoor dienen de legers anders dan om de voorrechten der bezittende klasse te verdedigen. Wat hebben de werklieden te verdedigen? Niets, want zij bezitten niets, ze zullen slechts opstaan om te verkrijgen! Om hun deel te eischen van de rijkdommen, de overvloed die de aarde doet barsten.

Het militarisme is een barbaarsche instelling die de menschheid tot oneer, schande strekt, en schande over hen die deze instelling roemen of verdedigen, die inrichtingen willen verbeteren en behouden.

Wie de oorlog, die menschenmoordery op groote schaal haat, streve er niet naar om steeds meer soldeniers te vragen o. a. de volkswapening, want; dit is die hatelijke instelling bestendigen, ja zelfs versterken.

Hij die een tijdperk van vrede en geluk voor de menschheid op aarde wilt zien opdagen, helpt ons aan afschaffing van alle de Staten. Met de regeeringen verdwijnen de legers, de grenzen en het persoonlijk eigendom: autoriteiten en bloedzuigers van lageren rang, vallen midderwijl van zelfs.

Leve De Internationale verbroedering aller Volkeren!

Menschlievendheid

FILANTROPIE

De handeling heeft plaats in het gewoon lokaal van het werk eener menschlievende maatschappij. — De luchtgesteldheid is er warm. — Dikke tapijten, mollige zetels. — Door de goed dichtgemaakte vensters ziet men buiten den sneeuw in dikke vlokken nedervallen.

Eerste Lid (binnentredende). — Duivels, welke koude.

Tweede Lid. — De waarheid is dat hij nijpt!

Derde Lid (aandoenlijk). — En zeggen dat er met zulke siberische koude, arme duivels.....

Vierde Lid. — Zonder vuur !....

Vijfde Lid. — Zonder brood !....

Allen. — Helaas !

Eerste Lid. — Ik heb er eenen ontmoet, terwijl ik naar hier kwam,... een jas van dun linnen.... opengebarsten schoenen.... blauw van de koude... « In twee dagen niet geëten » heeft hij mij gezegd. Welke ellende !

Tweede Lid. — En gij hebt hem zeker eenige centen gegeven ?

Eerste Lid. — Onmogelijk !... Ik had de handen in mijnen zak.... Mijne handschoenen met zulk weder uittrekken ?... Brr !... Men bevriest !... (teeder) Arme man !

De Voorzitter (de bel schuddende). De zitting is geopend. (stille).

Mijne heeren, de winter toont zich bijzonder streng. Die toestand schept ons plichten, (teken van goedkeuring). Laten wij ons niet door de pers vooruitsnellen, die de gewoonte heeft de kreten der liefdadigheid te verdubbelen, van zoohaast dat de thermometer onder zéro daalt.... De oogenblikken zijn kostelijk !... Aan 't werk ! (toejuichingen).

Eerste Lid. — Ik vraag het woord.

Mijne heeren, vooraleer wij ons aan onze bezigheden overgeven, zij het mij aan de vergadering toegestaan, onzen sympathieken en uitmuntenden voorzitter geluk te wenschen, voor het eerlijk lint dat het gouvernement ter gelegenheid van nieuwjaar hem komt te schenken. (bravo's). Wanneer ooit eene onderscheiding rechtvaardig werd verdiend is het wel deze die komt toegewezen te worden aan dien weldoende man, wiens gansch bestaan is opgeofferd geweest aan de lotsverzachting der noodlijdende klasse. (Donderende toejuichingen).

De Voorzitter. — Mijne heeren, ik ben verward.... Het weinige goed dat mij toegestaan is te doen.... (Bravo, bravo !) is dank aan uwe verkleefde medewerking.... (Hourra !) Getuigenis van het geweten.... De zachtste aller belooningen !... (toejuichingen).

Allen (rechtstaande). — Leve de voorzitter !

Eene stem. — De sluiting !

De Voorzitter. — Verschooning !... Er blijft ons nog een middel te zoeken, om verzachting aan de ellende, veroorzaakt door de koude, te brengen.

Eene stem. — Als men er eene commissie voor benoemt ?

De Voorzitter. — Dat schijnt mij onmisbaar, zonder eene commissie kan men niets verrichten !

Allen. — Ja, ja... de stemming !

(Men gaat over tot de stemming. De voorzitter kondigt de namen der gekozen commissie-leden af, die in eene naburige kamer gaan om er te beraadslagen. Eenige oogenblikken daarna keeren zij terug binnen).

Een der Commissieleden. — Mijne heeren, uwe commissie heeft eenen verslaggever benoemd, en hem gelast u een verslag te verschaffen over de te nemen maatregelen.

De verslaggever. — En gelooft, mijne heeren, dat ik de grootste naarstigheid zal besteden om de noodige documenten te verzamelen, die ik denk noodig te hebben. Ik weet dat de ellende niet wachten kan, en hoop gereed te zijn....

De Voorzitter. — Wanneer ?

De verslaggever. — Zooals de vorige jaren.... tegelijk den 30^e juni. (eenparige goedkeuring).

(Liggende, warm ingedroscht, stuit de voorzitter tegen eene draagberrie).

De Voorzitter (onderzoekend). Wat is dat ?

Een voorbijganger. — Een ongelukkige, die door de koude gevat, gevallen is.

De Voorzitter. — Wacht ! Ik ga hem door eenige goede woorden terug opbeuren. (Hij nadert de draagberrie). (met welwillendheid : Een weinig geduld, mijn goede vriend, men houdt zich met u bezig !....

— Wat, is hij dood ?.. (bitter) Slooft u dan al af met goed te doen !

(La Révolte).

M. THIVARS.

De Anarchie

Een onomstootbaar feit is het, dat : de gansche maatschappij in beroering staat en vele zich afvragen en er naar zoeken om er wat van te weten wat de anarchie is.

Ook weten wij dat omtrent de benaming en de rol der anarchie vele slinksche legenden worden verteld, de meeste werklieden der vlaamsche gewesten kennen in hunne eigen taal zelfs het woord niet eens.

Van de zijde onzer bewuste vijanden heeft men ook geene moeite gespaard om allerhande valsche begrippen betreffende ons en onze leer in de wereld te zenden.

De bourgeoisie en de meeste chefs der werklieden partij schreeuwen zich hun gorgel heesch en trachten hunne bewering staande te houden dat de anarchie : het toppunt is der ordeeloosheid ; eene onuitlegbare wanorde.

Nu is de beurt aan ons.

Wat is de anarchie ?

De anarchie is : Onkenning van Staat en gezag, met alle officieele en geschreven wetten. —

Het anarchisme is : het begrip van eene maatschappij zonder regeeringen, eene samenleving gegrondvest op de bewuste en vrijwillige samenwerking van alle mensen.

In de anarchie alleen ligt de Vrijheid van allen en de Vrijheid van allen is de vrijheid van één, de vrijheid van één naar onze leer noemen wij : Individuele onafhankelijkheid.

Daar waar geene vrijheid is voor elk, daar ook is geene gelijkheid, en daar waar de menschheid in klassen of standen verdeeld is, kan nooit liefde voor de maatschappij bestaan, zoo moet hij die zegt en denkt dat alle mensen gelijk zijn voor de natuur, tegen elke inrichting waar ongelijkheid bestaat in opstand komen.

Alleen waar Vrijheid en Gelijkheid heerschen, daar alleen is Verbroedering te huis.

Anarchie is dus orde !

Proudhon heeft den naam anarchie gegeven aan eene sociale theorie, wier grondbeginsel is : het vrije verdrag in de plaats gesteld van het gezag. Onder dezen naam stelt hij voor : eene organisatie der maatschappij, waar de politiek is opgegaan in sociale staathuishoudkunde en de regeering in administratie, waar de openbare opinie, zich uitstrekkende over alle maatschappelijke gebeurtenissen, de orde verzekert door de vrijheid zelve, en volkomen het vroegere feudale, en het nogthans heerschende regeering- en militaire stelsel vervangt.

In de eerste tijden schreven de aanhangers dier leer anarchie in twee woorden, verbonden door een koppelteken, om goed aan te duiden, dat zij niet wanorde maar afwezigheid van regeering bedoelden.

Langzamerhand schreef men anarchist in één woord. En de Vrije Communisten namen den naam van anarchisten aan.

Neen, anarchie beteekent niet wanorde ; de anarchisten willen de orde verwezentlijken door het vrije verdrag en de vrije federatie, van het eenvoudige tot het samengestelde. Het vrije verdrag tusschen de individuen, het vrije verdrag

tusschen de groepen, het vrije verdrag tusschen de gemeenten, het vrije verdrag tusschen de volkeren.

Uitbarsting in de Atheensche Vergadering

Wij vernemen uit Griekenland, dat in overeenstemming met een besluit der Socialistische Federatie, in 't begin van December eene petitie van Grieksche werklieden werd voorgelegd aan de vergadering.

Het verzoekschrift bevatte drie eenvoudige vragen : 1. Een rustdag per week. 2. Achturigen arbeidsdag. 3. Openbare hulpfondsen voor deslachtsoffers van den arbeid, inbegrepen oude en gebrekkelijke, onbekwaam om in hunne behoeften en die hunner familie te voorzien.

De petitie werd aangeboden, door STAURAS KALLERGES, uitgever van de *Socialistes*. Daarna ging hij naar de dagbladschrijversgaanderij in afwachting naar de voorlezing.

Het ingebrachte stuk werd echter met stilzwijgende verachting ter zijde geworpen. Door verontwaardiging overwonnen riep KALLERGES van zijne plaats.

»Vertegenwoordigers van het Helenische volk. » Ik bid u aan onze smeekingen gehoor te geven en ze niet te versmaden. »

Onmiddellijk daarop ontstond een gehuil en gefluit in het kamerkorps, terwijl KALLERGES voort aandrong en trachtte de kamerleden te bewegen toch eenige oogenblikken te besteden aan eene bespreking, om wat verzachting te brengen in het lot der arbeidende klasse.

De voorzitter geeft bevel de gaanderijen te ruimen en KALLERGES aan te houden.

Leve het socialisme ! riep hij terwijl de soldaten hem aanhielden en hem met geweld en ruwe beleedigingen naar het politiebureau brachten.

Den volgende morgen werd hij voor den rechter gebracht, die hem vroeg tot welk land hij behoorde.

» De wereld is mijn vaderland en allen die lijden zijn mijne broeders » antwoordde hij.

Zonder verdere vragen of onderzoek werd hij in den kerker geworpen.

Zooals de *Socialistes* zegt, is deze gebeurtenis eene les aan allen, die nog denken dat vrijheid kan veroverd en onrecht hersteld worden ; door aan Parlement of andere politieke lichamen, de werkerseischen voor te stellen, en wettelijk in te voeren.

Freedom.

De Toestand in Italië

De revolutionaire beweging breidt zich meer en meer uit in dit land. Zij heeft nu het schiereiland aangetast en dit koninkrijk dat men zoo sterk waande is zoo geschokt dat men zich afvraagt of het wel ooit den schok zal kunnen onderstaan welke Siciliaansche boeren het hebben toegebracht.

Crispi, het tegenwoordig ministerhoofd, begrijpt gansch de ernstigheid dezer zaak, en vraagt aan den koning dat hij zou doen hetgeen Alexander II deed kort voor zijn dood : Hij vraagt evenals Melikoff het had gedaan, dat men hem gedurende zes maanden de teugels van het bewind in handen zou laten. Hij zou dan natuurlijk niets doen dan onbarmhartig op de revolutionairen laten schieten, en kogels zenden waar men behoefte heeft aan brood.

Ook vraagt een groot gedeelte der bourgeoisie niets anders, doch de koning houdt niet aan die «wegzending» en is bang zijne kolosale burgerlijke lijst te verliezen.

Daar de diktatuur van Crispi niet gelukt is houdt de regeering zich thans bezig met hervormingen die men maar doet om mede te lachen en zand te werpen in de oogen der hongrige massa.

Zij vermaakt zich thans, in afwachting van wat slechter, met het maken van een project eener landbouw wet gelijk aan die welke Gladstone had uitgevonden om de Iersche boeren in de doeken te draaien. Maar terwijl zij dit doen verzuimen zij niet de reserve troepen binnen te roepen en de oproerige steden door soldaten te doen bezetten. Zij vermoorden het volk van Toscanië en ontwapenen de Sicilianen.

Te Massa en te Carrare heeft de opstand eensklaps een hevig karakter aangenomen. Op een gegeven oogenblik hebben twee bendes, de eene 200, de andere 400 man sterk, getracht bezit te nemen van de stad. Te Massa gingen de oproerlingen in ieder huis binnen en namen er de wapens mede welke zij dachten te kunnen gebruiken en waarop zij de hand konden leggen. Toen zij door de troepen aangerand werden verdedigden zij zich dapper en konden in de bergen ontsnappen waar zij zich gedurende verscheidene dagen verschuilen, nu en dan kleine gevechten leverde tegen de soldaten, de wegen en gemeenschappen afsluitende en de rijken aanranden.

De toestand is zoo ernstig dat de staat van beleg is uitgeroepen, en dat het volstrekt verboden is 't zij gelijk welke levensmiddelen van Carrare uit te voeren, uit vrees dat men de revolutionnaire bendes zou ter hulp komen.

Onnoodig te zeggen dat er veel anarchisten gedood zijn, en dat alhoewel de beweging rechtstreeks aan onze kameraden wordt toegewijd, er zoowel democraten als anarchisten zijn aangehouden.

Vele kleine oploopen, alsook aanslagen hebben in verscheidene deelen van het land plaats.

In den omtrek van het Vatikaan vraagt men zich bekommerd af waar den paus zich zou gaan verschuilen wanneer de revolutie zijne vlucht zou noodzakelijk maken.

Te Pisa hebben de bakkers en koetsiers het werk gestaakt. Toen zij in eene meeting op een openbaar plein vereenigd waren hebben de troepen hen komen uiteendrijven, doch zij werden op steenen ontvangen door de werkstakers.

Andere werkstakingen zijn in het omliggende nog uitgebroken en overal hebben er gevechten met de politie plaats.

Zou het oogenblik niet gunstig zijn voor eene algemeene werkstaking in dit land?

Evolutie naar Vrijheid

O! Vrijheid, lieveling, moeder der menschheid, gij die eeuwenlang geketend, onder een ijzeren masker ligt. Gij moet toch lijden bij het gedurig zien wegrukken uwer kinders? Door het monster *Wet en Kapitaal*.

Meermaals heeft men gepoogd uwe omgeving vrij te maken, men heeft u voorgesteld onder allerlei vormen, verminkt, gekocht en verkocht.

Telkens ietwat ontketend, omhulde men u met vuile lompen om weer te verdwijnen onder de klauwen van het verstandige roofdier.

Edoch! men heeft getracht u doen op te staan, u te verheffen: al duurde de krachtingspanning slechts eenige seconden der eeuwigheid om langzaam in te sluimeren. Doch niet om te sterven!

Gij leeft nog en zult herleven, herboren worden.

Welhaast zult gij die lage schuilhoek verlaten om 's wereld *Eden* in te treden. Moeder Vrijheid! uwe kinderen trachten naar u, zij willen u ongebonden zien in een wereld's bloementuin, in de schoot der familiën. En om u te bevrijden brengen zij allen die u lief hebben alles, tot zelfs hun leven ten offer.

Wij zien de vrijheidsbende naarmate men dieper in het aardsch dramatisch tooneel doordringt, dagelijks vermenigvuldigen en stoutmoediger worden om de knelband der ontvoogding door te hakken.

Wij, magere uitgeputte gedaantens, helaas! werden het moede als slaven te leven, wij verza-

melen onze krachten om ons door alle hindernis een doortocht te banen; trotseeren gevangenis en bouwen onze hoop dezelve eens neer te halen en een einde te maken aan de marteling der ongelukkigen.

Onvermoeibaar volgen wij den weg naar de vrijmaking der menschheid. En eens zullen wij zegevieren en voor altijd de rechtvaardigheid doen gloriëren op de puinhoopen der thans stervende samenleving.

O! Vrijheid.

EITULOVE.

Varia Goed Nieuws!

De gekroonde moordenaar Wilhem II van Duitschland komt dezen zomer te Antwerpen om de tentoonstelling te bezichtigen. Hij zal met zijne vloot, zeggen de burgersbladen, van Engeland komen en de Schelde opvaren.

Nog een van dat soort.

CARNOT, de fransche bloedhond, zal misschien ook komen, maar langs waar weten wij nog niet juist.

Dat zij nu maar eens allemaal komen, want een of twee is de moeite niet.

—
VAILLANT is reeds gewroken.

Mr. Deibler, den hoofdarkapper, kan zich gereed houden om binnen kort Emile Henry te treffen, tot hij zelfs met juries en rechters en nog wat van die rotgenooten op hunne beurt getroffen worden.

Ze zullen er misschien wel iets van weten, maar toch... zoo eens doen herinneren is altijd niet slecht.

—
Tijdens de loting hebben de socialisten te Borgerhout eene Manifestatie gevolgd door meeting gegeven tegen de bloedbelasting.

In de oproepen welke men verspreid had, stond onder rubriek N.-B.- te lezen: De manifestanten zijn verzocht de grootste orde in acht te nemen, zich te gedragen naar de opmerkingen gemaakt door de commissairs, voorzien van een roode strik aan den arm, en de hand te leenen om ruststoorders in handen der politie te leveren.

Iets bijdoen, is hier overbodig!

—
Le Libertaire, het orgaan der revolutionnaire socialisten van St-Joost-ten-Noode, dat om de veertien dagen verschijnt, en waar dikwijls artikelen in verschijnen, waard om in een anarchistisch blad opgenomen te worden, is in Frankrijk verboden.

—
Naar wij in de burgerbladen lezen zal onze kameraad Léauthier, die de wereld trachtte te zuiveren van een parasiet, eerstdaags voor het assisenhof verschijnen.

Hij beklagt zich niet over zijne gevangenschap, en maakt eene anarchistische verdedigingsrede gereed.

—
De geest van verzet blijft nergens meer uit.

In een hospitaal hebben de zieken het op hunne manier gereed gemaakt. Voor een eisch waarop zij meenden, en terecht, recht te hebben door de gezaghebbende niet werd ingewilligd, zijn ze begonnen met al wat bij de hand was naar de hoofden der autoriteiten te werpen. Er werden voor 'n 200 franks gebroken voorwerpen terug gevonden.

Een onderzoek werd ingesteld, en daar de brekers voor dat ze begonnen waren al de overbodige lichten hadden uitgedraaid, viel er niet aan te denken één plichtige te ontdekken.

De onderzoeker begon met een barsche stem.

Bij den eerste. — Wat is er gebeurd?

Zieken. — Ik weet van niets..... ik sliep.

Bij den tweede. — De zieke spreekt niet en de onderzoeker zegt: Hewel, gij ook?..... gij sliep.

Bij den derde. — *Onderzoeker*. — En gij schelm spreekt. Wat is er omgegaan? (alles stil) Eene schelle stem weerklinkt..... hij sliep.

Onderzoeker keert zich om met woedende gebaren en roept..... Wie heeft de orde gestoord en die schade aangericht!? Allen schijnen de litanie te kennen, en men hoort..... Dat weten wij niet..... wij slapen.

Onderzoeker wordt kalm, gaat verder en herbegint..... Vriendje geef mij inlichting a. u. b. — De zieke gaapt en anderen roepen: Zwijgt, ge weet van niets..... gij sliep.

De uitslag van het onderzoek luidde als volgt: zij slapen.

AVIS

Toutes les rédactions anarchistes et socialiste-revolutionnaires sont priées de nous envoyer leur journal en échange: 227, rue des Fortifications, Berchem-lez-Anvers.

BERICHT

Alle anarchistische en revolutionair-socialistische redacties worden verzocht ons hun blad in ruiling te zenden: 227, Vestingstraat, Berchem, bij Antwerpen.

AANBEVOLEN

La société mourante et l'Anarchie door J. Grave. Verkrijgbaar op ons bureel tegen 1.30 fr.

Ten zeerste aan onze franschlezende partijgenooten aanbevolen.

Strijdpennning

Leve d'anarchie, 0.50. Voor 't welgelukken van 't blad, 0.25. L. 0.15. Overschot van brochures, 0.55. M. A. 0.20. Jool Nav evafstug, 0.10. V. D. O. S. L. 0.20. V. D. O. S. L. 0.50. G. D. V. L. 0.42. G. D. R. 0.10. J. L. 0.10. H. H. 0.10. A. V. H. 0.25. Overschot van een blad verkocht aan Jules d. Br. 0.15. De smid, 0.05. De Snas, 0.05. Overschot van.... 0.04. J. K. M. 0.50. Bladverkoop 2.00. Bladverkoop Pier 0.50. Zoolang er verdruckers zijn, zal er geen vrede op aarde zijn, 0.15. Verkochte Opstandelingen, V. L. 0.50. Voor de verlichting der volkeren, 0.30. Van verkochte Opstandelingen 1.50. Nog van J. L. verkochte bladen 0.50. Van Ikke 0.50. «Burgemeester Peer, bid voor ons» zijn vrouw is in stervensgevaar 0.06. Van de winst van Mil B. 1.75. Van verkochte bladen door M. A. 3.00. Van verkochte bladen door J. M. L. 1.00. Van verkochte bladen 0.12. Vooruitgang en niet slapen 0.30. Den anarchist 0.05. Vergeet mij niet 0.47. J. H. 0.10. Broeders laat ons zorgen 0.30. Groep *De Opstandeling* 18.00. Gezongen 0.62. Voor een lied 0.17. Bladverkoop en uitverkoop 0.80. Totaal: 38.30 fr.

Bijdrage voor vlugschriften gevraagd?

Vooruit! Op voor de anarchistische propagande!

BRIEVENBUS

Licht en Waarheid, Hoedemakerskade, Amsterdam. Gelief ons 3 nummers van 10 Februari te zenden.

Groep: De Opstandeling.

Vergaderingen op 24 Februari en 5 Maart, om 8 1/2 ure 's avonds, op de gewoone plaats. Dagorde: DE PROPAGANDE.

Verkrijgbaar bij de Administratie van dit blad *Anarchist*, anarchistisch-communistisch orgaan.

Licht en Waarheid.

De Fakkel, vrij communistisch orgaan der vlaamsche groepen.

La Révolte, organe anarchiste-communiste.

Freedom, St. Augustin's Road, Camden Town, London, N. W.

Die Autonomie, Gunderson, Wardour Street 96, Soho Square, London, W.

Der Socialist, Alte Jacobstrasse, 91, Hof 3 Treppen, Berlin.

Freiheit, Most, 167, William Street, New-York.

Brochuren:

Wat de Anarchisten willen, prijs fr. 0.15.

Correspondentie:

Prijs voor Holland van dit blad 2½ cent.

Om binnen kort te verschijnen:

De verovering van het Brood,

DOOR P. KROPOTKINE.

Het werk verschijnt in 14 daagsche afleveringen, prijs 15 centen. In 7 afleveringen zal het volledig zijn. Inschrijvingen gewenscht.

Uit. M. Anthonissen, Geelhandsplaats 15, Antwerpen